

BROESSA, DE OUDE SULTANSSTAD

De rijsthal

— met de bovenarkaden leeg en zonder vertrekken erachter. Alles bij elkaar genomen, een niet ongezellige rommel. Maar in veel erger toestand verkeert de Pirinç han, de rijsthal (blz. 197); dit is ronduit een ruïne, waarin hier en daar wat bewoners zich hebben genesteld. De bovenarkaden zijn over een geheele lengte slechts tot leeg vensters vervallen, twee-dimensionaal, als coulissen. Aan een anderen kant staan er nog wel de kruisbogen van het plafond, maar vol scheuren en afgebrokkeld. De bewoners hebben in de benedenverdieping wat huisjes ingericht, op een rij; en daar vóór staat een boerenkar, bont beschilderd met bloemen, er loopen kippen en ganzen, en een man geeft paarden voer — als uit een prentenboek van „op de boerderij”. Waar vroeger in het midden van het plein de fontein moet hebben gestaan, daar heeft zich nu een bouwvallig cafétje neergeplant. En langs de bovenarkaden hangen gelooide huiden te drogen, en er liggen stapels biezen en raffia van een mandenmaker. Juist door zijn vervalstoestand echter gaat van deze Pirinç han een stemming uit van het verleden; een ruïne, die niets anders zijn wil. Hij doet denken aan oude gravures van antieke ruïnes in Rome, majestueus door wat geweest is.

De Ipek han heeft als tegenwoordig handels-centrum van Broessa tevens het karakter van beurs gekregen, zoodat hier bijv. ook bank-filialen geherbergd zijn achter de arkaden. En talloze advokaten-kantoren bevinden zich op de bovengalerij. Tijdens het zijde-seizoen — van Juni tot Augustus — wemelt het op den binnenhof van een levendig gedrang door den handel in zijde-cocons. De stad heeft nu nog een belangrijken uitvoer van ruwe zijde, vooral naar Lyon; de eertijds bloeiende weef-industrie van kostbare, bontgekleurde zijden brokaten en zijdefluweel, en ook die van doorzichtige, dunne witte zijde, waarvoor Broessa van de XVde tot de XVIIde eeuw bekend stond, is sindsdien achteruit gegaan, sterk in het nauw geraakt door de Europee-

De zijde-hal

